

man her i Landet ganske anderledes forstod at spise Fisk, og jeg tror, at det vilde være heldigt, at man tog dette Spørgsmaal op nu, idet man ved denne Sags Gennemførelse ogsaa vilde aflaste Landbruget i betydelig Grad. Vore Fiskere kan skaffe al den Fisk, det skal være. Vi kan ikke her i Landet spise saa megen Fisk, at Danmarks egne Fiskere ikke vil være i Stand til at skaffe den. Men naar jeg ønskede i særlig Grad at henlede Opmærksomheden herpaa overfor den Nød, der er til Stede, og som maaske vil komme i ikke mindre Grad i Løbet af Vinteren, er det, fordi jeg mener, det ogsaa vilde have Betydning i Fremtiden. Dersom man fik lært den mindre velstillede Del af Bybefolkningen i langt højere Grad end hidtil at spise Fisk, vilde man gøre de Mennesker en stor Velgerning ogsaa for Fremtiden.

Efter hvad man har kunnet beregne, skal der i 1914 i København af Fisk være spist omtrent 35 Pund pr. Individ, men man kan ikke være i Tvivl om, at Folk har ikke faaet nær saa meget. Man har nemlig ikke kunnet beregne, hvor meget Fisk der er gaaet fra København ud i Provinserne, og det er sikkert ikke saa lidt, i alt Fald til Københavns nærmeste Omegn. Men dernæst har man heller ikke kunnet tage Hensyn til de mange fremmede, der har været i København og maaske i ikke ringe Grad spist Fisk, saa at vi dristigt kan sige, at i Gennemsnit hvert Individ neppe nok har faaet 30 Pund. I Tyskland har derimod — det kan de, der har med Fiskeforsendelser at gøre, ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til — Udviklingen i de senere Aar gaaet i den Retning, at i samme Grad som Kødpriserne gik i Vejret, i samme Grad spiste man mere Fisk. Og skønt jeg ikke har det statistiske Materiale til at eftervise, hvor megen Fisk man spiser i Tyskland pr. Individ, er jeg ikke i Tvivl om, at det langt overgaaer, hvad man i Danmark spiser af Fisk. Tyskland har under almindelige Forhold en meget stor Trawlerflaade. Det meste af den indfangede Fisk med Undtagelse af det, som sendes til Østerrig, spises i Tyskland, og der importeres til Tyskland Fisk fra Holland, Belgien, Danmark, Norge og Sverige. Tyskland har under normale Forhold i mange Aar været vor største Aftager af Fisk. Dernæst eksporterer England til Tider en hel Del Fisk til Tyskland. Det siger sig selv, at Tysklands Industri vilde vanskeligt kunne konkurrere i Kraft af sin Billighed,

dersom Industriebefolkningen ikke havde et billigere Næringsmiddel end netop Kød. Og der er ingen, der tør paastaa, at den tyske Befolkning derfor er ringere end de konkurrerende Landes. Jeg tror derfor, at der her ligger en Opgave, paa hvis Løsning man kunde begynde at arbejde nu, da, om jeg saa maa sige, Nøden tvinger os til det, og jeg vilde ønske, man i særlig Grad vilde have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Jeg skal kun til Slutning herom sige, at naar jeg har anført Prisen 20—25 Øre pr. Pund som billig, har jeg Lov til det, idet den samme Slags Fisk for Øjeblikket koster i de normale Udsalg 40—50 Øre pr. Pund.

Jeg vil saa berøre en Sag overfor den højtærede Forsvarsminister. Som ærede Medlemmer sikkert husker, blev man for et Par Maaneder siden opskræmt ved en Meddelelse i Bladene om, at en Soldat i Nærheden af Aalborg havde faaet en, som man mente, utilstrækkelig Lægebehandling, og at denne Mand døde. De lokale Blade skrev meget strengt om dette Forhold, og Sagen blev taget op til Undersøgelse i Ministeriet. Der kom saa kort efter i Bladene en Meddelelse — jeg tør ikke sige, om den var rigtig eller ikke — om, at Sagen havde været til Lægekorpsets Erklæring, og at dette havde udfundet, at den vedkommende Læge havde gjort sin Pligt. Jeg vil haabe, at Referatet i Bladene var fejlagtigt, for hvis denne Læge har gjort sin Pligt, synes jeg, det lover ikke godt for den Behandling, vore Soldater skal have, naar Lægerne ikke gør deres Pligt.

Soldaten blev indkaldt den 18. August og meldte straks, at han var syg. Han blev undersøgt, vel sagtens som Soldater bliver det, af en Læge. Denne mente, at Manden ikke fejlede noget — det var om Onsdagen —, og han maatte saa stille til Øvelse om Torsdagen. Han meldte ogsaa Torsdag, at han var syg, og blev undersøgt af Afdelingens Læge, den Læge, der her er Tale om, Læge Gulmann, men Lægen fandt, at Manden ikke fejlede noget, og han maatte deltage i Øvelsen. Jeg fremstiller Sagen saaledes, som jeg har kunnet finde ud af Bladenes Meddelelser. Der er dog eet, jeg ikke er helt klar over, nemlig om, hvorvidt noget af det, jeg henflytter til Torsdagen, ikke muligt skulde henlægges til Fredagen eller omvendt. Men en af disse Dage, jeg tror, det var Fredag, træder Manden under Øvelsen 3 Gange ud og erklærer, at han kan ikke mere, og bliver hver Gang